

Száz arc meg kettő

Dudás Sándor – Bor István Iván:

Száz arc meg kettő

HARANGOZ A CSEND

✘ Tört és eltörődött korszakban talán már csak a cseppek törhetetlenek. Egy világot visszatükröző könnycsepp – széttörhetetlen: s különös fénnel ragyog fel, ha részvétellel súlyosul.

Bor István Iván festő- és grafikusművésznak állít emléket száz – arcot-rajzot is megjelenítő – haikuban új “képes” könyvében Dudás Sándor, mintegy jelezve a japán költői forma eredeti rendeltetését: vers, festmény, zene sűrül egybe tizenhét morában. E hármasság látható része a vers és a kép, a láthatatlan pedig a muzsika. Mert az utóbbi a benső tájon búvik meg, mint énekében a tücsök – Macuo Baso hasonlatával élve.

Zömmel avare típusú, a múlandóságot sejdítő-sajdító haikuk sorjáznak itt elénk. Egy tűnt arc száz tűnékeny árnyalata, szavakban, vonalakban megérezkítve, és rímekben megcsendesítve.

S amit elhallgat a lírikus, annak akkora csendje van, hogy már-már csendül. És ez a “harangozó” csend mutatja a világ máii állapotát is.

Mostanában, amikor az éleést mindinkább a mindenáron túlélés váltja fel, ritka a victoria jele a világban.

V-jeit Dudás Sándor is “kiheverhetetlen győzelem” (Pusztasándor) értelmében mutatja fel: “Mit tettél velem? / Karom v- betűjébe / szorítom fejem..”, mert érzi a

káoszidőt:”Felfordult világ: / tél van s északra írnak / v-t a vadlibák.” – s a sorokat íves rajzok erősítik fel.

Ősi és (jelen) korjelző versek füzére tehát ez, kötetnyivé nyúlott sirató: s olyan egységes is, ahogy a könnyek hasonlatosak egymáshoz: látszatra egyformák, de mindnek más-más árnyalata van és mást-mást tükröz.

Egy olyan világban, melyben lassan már csak a víz- vagy a könnycsepp kerek.

2009. Szent Iván napján

Cseh Károly